

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Societății comerciale „Neosertrans” Societate cu răspundere limitată, avocatul Anatoli Snegur,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale „Neosertrans” Societate cu răspundere limitată împotriva lui Denis Trofim, intervenient accesoriu Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe acțiuni cu privire la repararea prejudiciului în ordine de regres,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Trofim Denis, casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 26 iunie 2017 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 10 martie 2016 SC „Neosertrans” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Trofim Denis, solicitând încasarea prejudiciului în ordine de regres.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, Trofim Denis, prin ordinul nr. 14 din 05 septembrie 2012, a fost angajat la SC „Neosertrans” SRL în calitate de șofer.

A menționat că la data de 08 octombrie 2012 aproximativ în jurul orei 4:35, conducând automobilul de model Opel Astra număr de înmatriculare FLAI 266, ce se afla în posesia SC „Neosertrans” SRL, a încălcat Regulamentul circulației rutiere, în urma cărui fapt șoferul altui automobil - Culiuc Igor a primit vătămări corporale de grad mediu în formă de trauma cranio-cerebrală închisă cu comoții cerebrale, fractura oaselor piramidei nazale, plăgi prin rupturi a nasului și buzei superioare cu parțială amputație a țesutului moi, plaga pleoapei superioare, cicatrice deformată cu tragerea superior spre sprânceana pleoapei și entropion și trichiaza pleoapei.

A susținut că pentru comiterea accidentului rutier susmenționat, prin sentința judecătoriei Ungheni din 19 februarie 2013, Trofim Denis a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal. Totodată, în urma traumelor primite, partea vătămată Culiuc Ion a suportat cheltuieli materiale și morale. Ca rezultat, ultimul a înaintat cerere de chemare în judecată pentru recuperarea prejudiciului material și moral, în cadrul aceluia proces judiciar SC

„Neosertrans” SRL a fost atras în calitate pârât, ca fiind posesor al izvorului de pericol spirit.

A afirmat că prin hotărârea Judecătorei Ungheni din 11 august 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Ion Culiuc a fost admisă parțial, s-a încasat de la SC „Neosertrans” SRL în beneficiul lui Culiuc Ion, prejudiciul material cauzat prin vătămarea integrității corporale, în sumă de 18743 de lei, cheltuieli de judecată în sumă de 2500 de lei, iar în total, suma de 21243 de lei. Totodată, s-a încasat suma de 562 de lei cu titlu de taxă de stat. Desigur, SC „Neosertrans” SRL a suportat cheltuieli pentru angajarea avocatului său - Anatolie Snegur, în sumă de 900 de lei. Prin urmare, suma acțiunii civile în urma accidentului rutier este de 21243 lei+562 lei+900 lei = 22705 de lei.

A indicat reclamanta că a suportat toate aceste cheltuieli din cauza acțiunilor angajatului Trofim Denis care a fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier.

A solicitat încasarea de la Trofim Denis în folosul SC „Neosertrans” SRL a prejudiciului material în sumă de 22705 de lei, compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu prezentul proces judiciar.

Prin încheierea Judecătorei Ungheni din 10 martie 2017 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SAR „Donaris Grup” SA (f.d.82).

Prin hotărârea Judecătorei Ungheni din 26 iunie 2017 a fost admisă parțial acțiunea, a fost dispusă încasat din contul lui Trofim Denis în beneficiul SC „Neosertrans” SRL a sumei de 18 743 de lei, în ordine de regres cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 2500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, a sumei de 562 de lei cu titlu de taxa de stat și a sumei de 900 de lei cu titlu de cheltuieli pentru angajarea avocatului, suportate în cadrul dosarului civil la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Culiuc, iar în total a sumei de 22 705 lei. S-a dispus încasarea din contul lui Trofim Denis în beneficiul SC „Neosertrans” SRL suma de 660 de lei cu titlu de taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată. În rest acțiunea a fost respinsă.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, în conformitate cu art. 1403 alin. (1) și (2) Cod civil, comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăție de prepusul său în funcțiile care i s-au încredințat. Comitentul conservă dreptul de regres contra prepusului. Prepusul se poate exonera dacă va dovedi că s-a conformat întocmai instrucțiunilor comitentului.

Prima instanță a constatat că SRL „Neosertrans “ a achitat lui Ion Culiuc suma de 21423 de lei stabilită prin hotărârea judecătorei Ungheni din 11 august 2015, rămasă definitivă și irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei și prin bonul de plată din 01 octombrie 2015 (f.d.28).

La fel, prima instanță a reținut că, potrivit art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Astfel, prima instanță a relevat că prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015, rămasă definitivă și irevocabilă, a fost stabilit faptul că autovehiculul Opel Astra la momentul producerii accidentului se afla în folosință

temporară la SRL „Neosertrans” care prestează servicii de taxi, iar Trofim Denis într-adevăr era angajat în calitate de șofer la SRL „Neosertrans” și la acel moment își exercita de fapt obligațiunile de muncă acționând în interesul proprietarului, fapt confirmat prin foaia de parcurs pentru autoturism.

Prin urmare, prima instanță a constatat că SRL „Neosertrans” este în drept să solicite în ordine de regres de la Trofim Denis restituirea prejudiciului achitat lui Ion Culiuc în urma producerii accidentului rutier.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de către Trofim Denis, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a stabilit că automobilul de model „Opel Astra” cu n/î FLAI 266 care la data accidentului rutier – 08 octombrie 2012, se afla în posesia lui Trofim Denis, care era asigurat de răspundere civilă auto la CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în baza contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele de autovehicule din 18 februarie 2012, contractul de asigurare fiind încheiat între CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA (asigurator) și Tabanschi Ivan (asigurat) – (f.d. 49-50).

Totodată, instanța de apel a constatat că, automobilul de model „Opel Astra” cu n/î FLAI 266 se afla, la data producerii accidentului rutier în posesia SRL „Neosertrans”, iar aceasta la rândul său ca posesor al izvorului de pericol sport nu avea încheiat un contract răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule, neasigurându-se contra riscurilor, i-a dispus neântemeiat salariatului Trofim Denis să presteze servicii de transport auto de călători în regim taxi, adică să-și exercite obligațiile sale de muncă.

Instanța de apel a reținut că salariatul Trofim Denis la data de 08 octombrie 2012 și-a executat obligațiile sale de muncă, potrivit dispozițiilor angajatorului și a contractului individual de muncă considerându-le legale, doar că aceste dispoziții s-au dovedit a fi contrare prevederilor art. 4 în coroborare cu art. 8 alin.(1) – 2³ a Legii cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, situație care a fost admisă de către angajator. Prin urmare, salariatul Trofim Denis este absolvit de răspundere materială deplină în cazul de față. Or, asigurarea pentru cazurile de răspundere civilă auto contra accidentelor produse de autovehicule constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice care au în posesiunea sa autovehicule.

Astfel, instanța de apel a stabilit că riscurile pentru survenire de prejudicii ca urmare a neasigurării pentru pagube produse de autovehicul îi este imputabil doar SRL „Neosertrans” – ca posesor al vehiculului, el fiind susceptibil și de a le repara.

La data de 02 ianuarie 2018, SC „Neosertrans” SRL prin intermediul reprezentantului, avocatul Anatoli Snegur, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii, menționând că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material interpretând în mod eronat legea.

A menționat că, instanța de apel și-a motivat soluția făcând referire la contractul de asigurare seria AU nr. 0140288 din 19 februarie 2012, indicând că acesta a fost

încheiat între CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA în calitate de asigurător și Ivan Tabunski în calitate de asigurat, unicul utilizator și asigurat fiind Ivan Tabunski. Însă, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că a fost încheiat contractul de asigurare adițional, în calitate de asigurat fiind inclus și Trofim Denis.

A menționat că instanța de apel greșit a concluzionat că SC ”Neosertrans” SRL urma să încheie contract de răspundere civilă cu o companie de asigurări, or, prima instanța corect a menționat că acest fapt nu-l exonerează de răspundere pe Trofim Denis pentru fapta comisă, or, neasigurarea mijlocului de transport de o companie de asigurare nu întrunește noțiunea asigurării condițiilor de muncă care sunt obligatorii de asigurat de către angajator. Astfel, prima instanță întemeiat și-a motivat concluzia făcând referire la prevederile art. 1403 alin. (1) Cod civil.

A indicat că instanța de apel nu a luat în considerație că în a. 2012 companiile de transport nu erau obligate să încheie personal contracte de asigurare, iar conform Legii cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicole, era suficient indicarea ca asigurator persoana care conduce mijlocul de transport.

Totodată, consider eronată referirea instanței de apel la prevederile art. 334 din Codul muncii, deoarece a avut loc o interpretare unilaterală a Codului muncii, or, conform foii de parcurs, data de 08 octombrie 2012, ora 04:35 nu intră în timpul de lucru a angajatului Trofim Denis, acesta exercitând lucrări de transport în scopuri personale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că decizia contestată a fost expediată în adresa recurentului și reprezentantului acestuia la data de 01 decembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 145) și recepționată de către ultimii la data de 06 decembrie 2017, fapt confirmat prin avizele de recepționare (f.d.148, 149).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul SC „Neosertrans” SRL, avocatul Anatoli Snegur, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul SC „Neosertrans” SRL, avocatul Anatoli Snegur, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul reprezentantului SC „Neosertrans” SRL, avocatul Anatoli Snegur, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Societății comerciale „Neosertrans” Societate cu răspundere limitată, avocatul Anatoli Snegur se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic